

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ४५

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ४५

बालक्रीडावर्णनम्

अयि सबल मुरारे पाणिजानुप्रचारैः
किमपि भवनभागान् भूषयन्तौ भवन्तौ।
चलितचरणकञ्जौ मञ्जुमञ्जीरशिञ्जा-
श्रवणकुतुकभाजौ चेरतुश्चारुवेगात् ॥ १ ॥

मृदु मृदु विहसन्तावुन्मिषद्वन्तवन्तौ
वदनपतितकेशौ दृश्यपादाब्जदेशौ।
भुजगळितकरान्तव्यालगत् कङ्कणाङ्कौ
मतिमहरतमुच्चैः पश्यतां विश्वनृणाम् ॥ २ ॥

अनुसरति जनौघे कौतुकव्याकुलाक्षे
किमपि कृतनिनादं व्याहसन्तौ द्रवन्तौ।
वलितवदनपद्मं पृष्ठतो दत्तदृष्टी
किमिव न विदधाथे कौतुकं वासुदेव ॥ ३ ॥

द्वृतगतिषु पतन्तावुत्थितौ लिप्तपङ्कौ
दिवि मुनिभिरपङ्कैः सस्मितं वन्द्यमानौ।
द्वृतमथ जननीभ्यां सानुकम्पं गृहीतौ
मुहरपि परिरब्धौ द्राग्युवां चुम्बितौ च ॥ ४ ॥

स्नुतकुचभरमङ्के धारयन्ती भवन्तं
तरळमति यशोदा स्तन्यदा धन्यधन्या।
कपटपशुप मध्ये मुग्धहासाङ्कुरं ते
दशनमुकुळहृद्यं वीक्ष्य वक्त्रं जहर्ष ॥ ५ ॥

तदनु चरणचारी दारकैस्साकमारा-
 न्निलयततिषु खेलन् बालचापल्यशाली।
 भवनशुकविलाळान् वत्सकांश्चानुधावन्
 कथमपि कृतहासैर्गोपकैर्वारितोऽभूः ॥ ६ ॥

हलधरसहितस्त्वं यत्र यत्रोपयातो
 विवशपतितनेत्रास्तत्र तत्रैव गोप्यः।
 विगळितगृहकृत्या विस्मृतापत्यभृत्या
 मुरहर मुहरत्यन्ताकुला नित्यमासन् ॥ ७ ॥

प्रतिनवनवनीतं गोपिकादत्तमिच्छन्
 कळपदमुपगायन् कोमळं क्वापि नृत्यन्।
 सदययुवतिलोकैरर्पितं सर्पिरश्नन्
 क्वचन नवविपक्वं दुग्धमप्यापिबस्त्वम् ॥ ८ ॥

मम खलु बलिगेहे याचनं जातमास्ता-
 मिह पुनरबलानामग्रतो नैव कुर्वे।
 इति विहितमतिः किं देव सन्त्यज्य याञ्चां
 दधिघृतमहरस्त्वं चारुणा चोरणेन ॥ ९ ॥

तव दधिघृतमोषे घोषयोषाजनाना-
 मभजत हृदि रोषो नावकाशं न शोकः।
 हृदयमपि मुषित्वा हर्षसिन्धौ न्यधास्त्वं
 स मम शमय रोगान् वातगेहाधिनाथ ॥ १० ॥

शाखाग्रेऽथ विधुं विलोक्य फलमित्यं बालं च तातं मुहुः
 संप्रार्थ्याथ तदा तदीय वचसा प्रोत्क्षिप्त बाहौ त्वयि।
 चित्रं देव शशी स ते करमगात् किं ब्रूमहे सम्पत-
 ज्योतिर्मण्डलपूरिताखिलवपुः प्रागा विराड्रूपताम् ॥ ११ ॥

किं किं बतेदमिति संभ्रम भाजमेनं
 ब्रह्मार्णवे क्षणममुं परिमज्ज्य तातम्।

मायां पुनस्तनयमोहमयीं वितन्व-
न्नानन्दचिन्मय जगन्मय पाहि रोगात् ॥ १२ ॥

————— ***** —————